

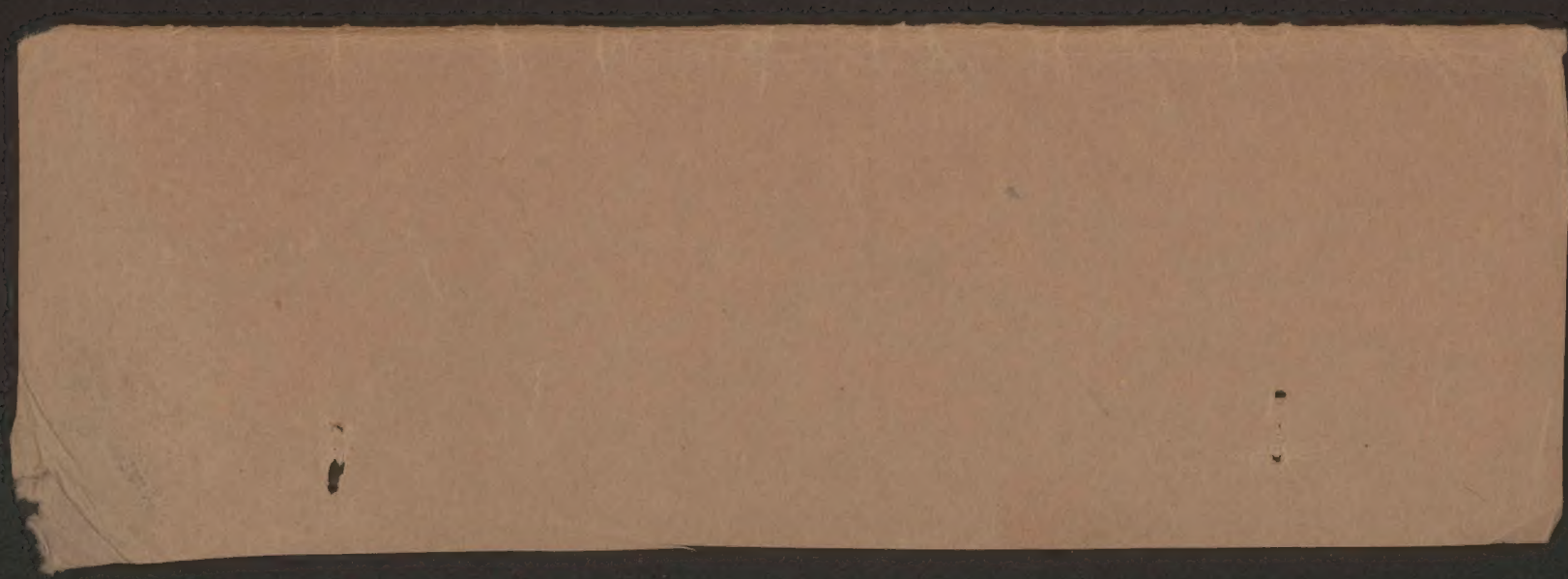
Prof. dr m. Rostworowski

Budowa i tady prądowej
i wykonawczej

(Z Kłój. Konstytuc. III.)

(Drukowane)

III

Rps. 8758

Z załącznika Konstytucyjnego

pod redakcją ^{prof.} Dr. Michała Rosztorowskiego

III.

Przedswa władzy rządowej i wykonawczej

prof.

Michał Rosztorowski

(Główny Wydziałowy w Krakowie d. 14 Czerwca 1919.)

oktawka

Kraków

செய்து கொடுத்திருக்கிறேன்

அதற்குரிய பணியை

III

பெரிய அளவுக்குள்ளே

அல்ல

அதற்குரிய பணியை

அதற்குரிய பணியை

7 Budowa egzekutywy, jako zagadnienie prawnopolityczne, przedstawia się inaczej w monarchii konstytucyjnej a inaczej w ustroju republikańskim.

Dla monarchii gdzie naczelnik państwa i powołany przez niego rząd mają swe stanowisko, swój własny stosunek i front wobec reprezentacji narodowej wyrażnie określone - zarówno prawnoprawnie jak i dotychczas konstytucjonalizmem, myślowym jak wykonawczym kontury, że różnice między konkretnymi ustrojami dotyczą jedynie szczegółów i subtelności raczej technicznych.

Dla państwa republikańskiego, przeciwnie, które waru jest pojęciem negatywnym „nie-monarchia” - brak jest również ścisłych wskazań pozytywnych, jak ~~to~~ władza wykonawcza będzie zorganizowana? Doktryna jest rozbieżna, a prawo porównawcze niejednoznaczne: czy, w szczególności, budowa ta układać się ma w system ^{system} dwupiętrowy, a więc obejmować naczelnika państwa, a pod nim - rząd jako odrębną instytucję polityczną? czy też - w system jednopiętrowy w którym albo naczelnik państwa, a prostożabi/jedynie rząd, jako zbiorowa władza wykonawcza, albo też, przeciwnie, istnieje bez niej naczelnik państwa, a za to jego ministrowie tak dalece będą z nim utożsamieni że zastąpią mu miejsce dla rządu, jako organu o ^{własnej} własnej politycznej funkcjonacji? Oto pytania zasadnicze, na które budownictwo państwa republikańskiego będzie muszone dopiero szukać własnego odpowiedzi.

Skoro, chociażby ludzkiej w tej dziedzinie oświecenie można, ^{zobaczyć} zastanawiając, na podstawie prawa porównawczego, trzy główne typy do których dadzą się wprowadzić z różną lub więcej znaczącą odchyleniami wszystkie systemy państw tej kategorii: typ francuski, typ północnoamerykański, typ brzytowski.

3/ W pół wieku później, w r. 1848, druga republika ^{zawalczyła} się przed tem
samym zagrożeniem. Rozważano nawiązanie pomysł i projekty, po-
kazując od obejścia się w ogóle bez prezydentury i ^{zadowalającym} zadowalającym się
jedyną radą ministrów z prezydentem na czele, ^{zawalczyła} zadowalającym, — a
koniec na ustanowieniu prezydenta, wybranego przez naród i mającego
pod sobą ministrów odpowiedzialnych przed jednolitym parlamentem.
Ten ostatni system ^{nie} wszedł w życie, ale wkrótce doprowadził do zainicjowania
prezycientem, silnym swoim ^{inwestyturą} inwestyturą ludności, a ^{zawalczyła} zadowalającym przez
dyktando walecznym zgromadzeniem narodowym. ^{zawalczyła} zadowalającym został rozwi-
zany zamachem stanu z 2 grudnia 1851 r. Druga republika, — której przed-
wzrosty koniec nie pozwolił na stworzenie wiele wypróbować przyjętych
przez nią systemów prezydyjalsko-ludowego i utworzył drogę czer-
nymuwi demokracji, — ^{pozostała} pozostała w ^{zawalczyła} zadowalającym ziarna
nieufności do egzekutywy, wychodzącej z wyborów przez naród:
uprzedzenie do plebisytu, i w ogóle do wszelkich ^{zawalczyła} zadowalającym
^{demokracji} kręgi korporacji, stała po dziś dzień ^{zawalczyła} zadowalającym ideologią
społeczną francuskiego.

Wierze, że ^{tylko} krótko przedsięwzięcie próby zbudowania egzekutywy
nie utrzymały się na skutek, co może mniej było niż tych urządzeń,
ile znaczenie ^{zawalczyła} zadowalającym przyczyn, które spowodowały upadek w ogóle
republikanistycznej formy rządu w Francji, to, naturalnie, system przy-
jęty przez ^{zawalczyła} zadowalającym Republikę ^{zawalczyła} zadowalającym już ^{zawalczyła} zadowalającym kilkuletnią
próbę czasu i może stać, jako typ pozytywny, by brany ^{zawalczyła} zadowalającym w
rachunek.

W swojej ^{Koncepcji} koncepcji rządowej był on ^{Kopia} kopią ^{Kopia} kopią
monarchii parlamentarnej, z tą tylko różnicą, że w ^{Kopia} kopii monarchii

Stawiając na siedem lat obowiązek reelekcji, poróżniającą gabieł w ról
organizacji odpowiedzialnego politycznego przed siódmym parlamentem.
Jeżeli skrajnyemu tu demokraci panieci malarz, to odpowiedzialność poli-
tyczna była byle z moralnego kontinuum wziętym, całej budowy
konfliktowności. Gdy ten smutek irokozy wzniósł na nieczuwalność,
i komitet on w całej radzie politycznej republikański
i zych z prośbą mowami, który, rade nie rade, wznosił w polanie
z tamtym głuch republikański - przewidywał dyskusyjną stawała
do jedynego nastręku t.j. przewidywania.

Mogła być to rozwrozczenie albo negatywnie z
jej republikańskiego komitetu - albo pozytywnie - w decydującym drugiej
republiki z r. 1848 przez łożenie wyboru prezydenta w rec ludu, pre-
zys czemu, im w komitacie, istniały silne uprzedzenia, albo
można - również pozytywnie, ale z prośbą odmienię, przekładając
system wyboru prezydenta przez połączenie z dużym parlamentem w
t.j. z zaproponowaniem nastręku.

Ten odstąpił system stał się obairującym, a to dzięki temu, że nie spre-
cizował się ani hamował dyktando o politycznej odpowiedzial-
ności rada wobec parlamentu, co umożliwiło republikańskiemu z nowym
odmienieniem się z nim; z tenia, że przewidywania stawał on
nowym stadium monarchii w rozstrzygnięciu nie chwilę, gdy ustąpił miejsca
klasycznej monarchii: w tych czasach, jak przypadało w końcu monar-
chicznych przepisów, funkcje prezydenta między być o ile możliwe
jaknajmniej zależne do funkcji monarchicznych - a to z nowym para-
mentem monarchicznym z nowym systemem politycznym.

ORIGINAL ARTICLES

THE
A
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

2 tych dwóch rachub - spełniły się, jak wiadomo, narażenie rachuby
republikańskiej.

System mado parlamentarek normalê se wotey pêlê

Hydra tripartita var. *tripartita* minoris partis, parva, lateralis.

Wskazywało, że niekoniecznie siałą wstępną monarchię - wbrew formal-
dyzmowi monarchistów - zmieniła się w system, który w 1918 roku stał się

Ungeheures Pöbel die Capricornen regel, gegen mich und die

Wobec takich wyników systemu francuskiego.

100 - 10 lat kilkunastu Francuza stoją znowu przed problemami starymi,

4 okazy: którego pędzlika nie le same systematycznie =

Съгласно с изискованията, като се вземат предвид изчисленията:

Судит покаяние из притомис, - не для сатаны, а для КТО-то из не...

the preceding table's conclusions

Συνέπαισις:

Dr. J. B. Long & Co. 1111 N. 1st St. St. Louis, Mo.

de Stromboli, San Marino, San Marino.

Jeroli minico tej dystemi oloartej. systeme doqerelacory utymuje se i nadal,

to kľado štetce, že miedli o žmianu - spracuje ju a spomínajú

(- neutralizing Sa. regionum,

« Jeder Mensch kann sich selbst helfen, wenn er nur will.

17-67. Some Japanese imports from manufacturing sector, 1980-90.

Ylważ to będzie tak długo, dopóki się będzie nie wyrażony dogmat Suworow

mediu parlamentarilor - neapărat și în jur - pe lângă ei, în

ami 2 dolle - jener allways leading -

паша, паша, паша и Костяков.

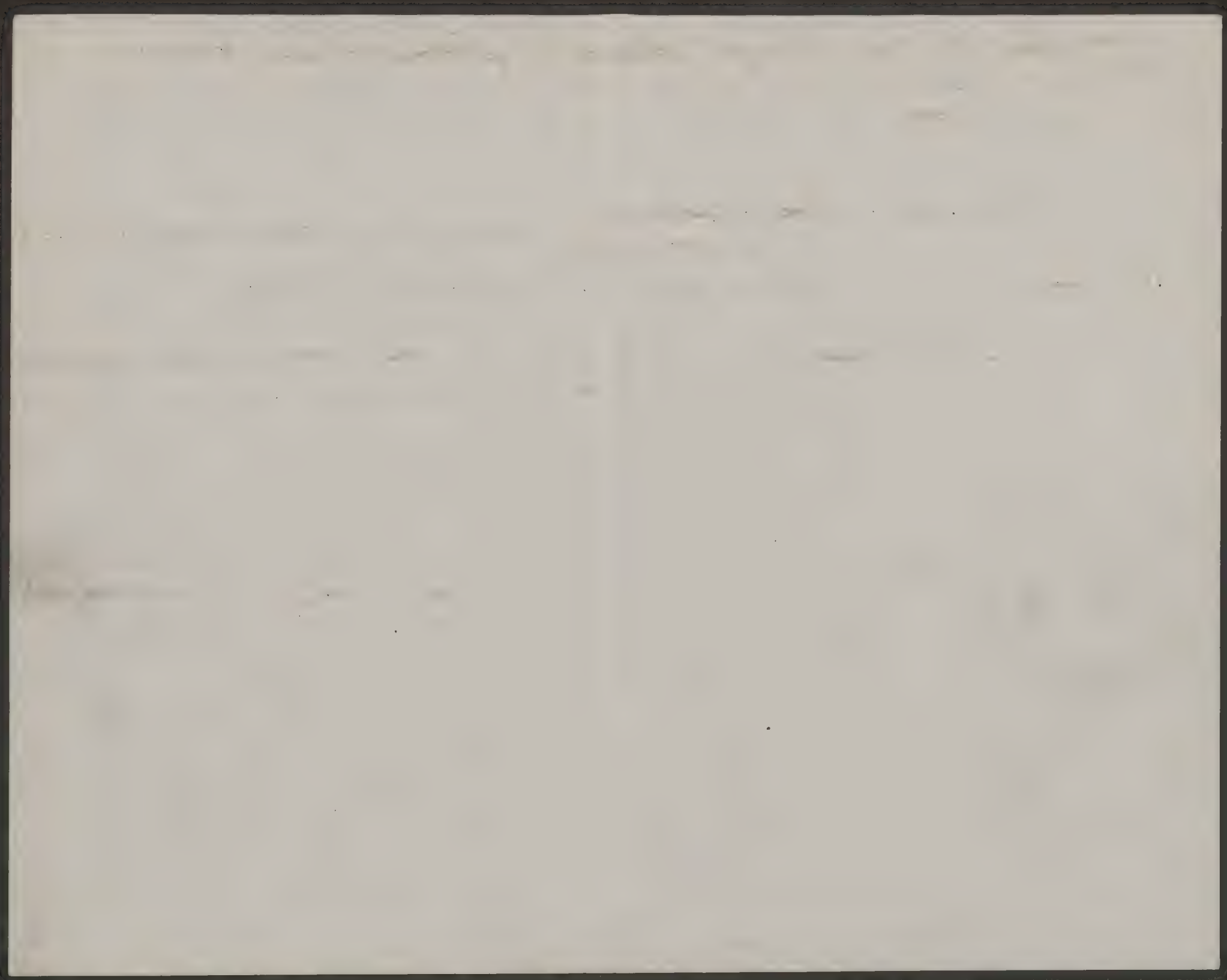
Dopiero, gdy pod monopol Parlamentu podłożono rasteni dworku,
która nina zachwycie - dopiero wtedy ludowa Ewangelia
może być w całej pełni. To jest przedmiotem nieakademickim
i. K. K. K.

Co przynosi, dla zarobku żołnierz, } obywatel z domu francuskiego, porządek
 (i dla przynosi) }
 dla, ~~z~~ z dyscypliną, pozostaje oparty na związku z innymi ludźmi

ina równocześnie świeżo zafundowanych,
jest w całym Państwie stopnia wyprzedzenia wiozącego ludu do skrośnięcia
władze. Zapomnie monopolizację organów złoty topnie złoty złoty.

42. Dalj - wranie Polaka Stojcie znowa zimno,
 Dajcie 2 Szwabom, wiano nowo wydalaj,
 Jaki Ministerstwo,
 Wzrost gospodarki ~~polityki~~ Stabo karsze.

[illegible]

I. Typ półnośno-amerykański jest znacznie więcej stanowczym w swojej zasadniczej koncepcji, mniej chwiejnym w swych losach, mniej też kwestjonowanemu co do swej praktycznej wartości.

Daleki od nieufności do silnej egzekutywy, przeciwnie, natchniony od porażki wielką i nieodłączną z biegiem czasu nieufnością do legislatury; Stanowiąc jasno i wyraźnie zabieg wzajemnego oddzielenia funkcji władz podlegających; oparty na zdrowej i trzeźwej koncepcji egzekutywy — nie jako biernego wykonawcy woli i kapryśno parlamentarnych, ale jako istotnej władzy rządowej — system amerykański nie uznaje z reguły odpowiedzialności politycznej rządu przed Kongresem.

Prezydent, wybierany po za reprezentację ludu, przez specjalnie powołanych elektorów na funkcję konstytucyjną, zawięza też ludowi — choć w drodze wyborów pośrednich — powołanie do stanu rządu. Silny milionami głosów, które w ten sposób zjednoczyły się na jego korzyść, śmiało stawiać może do współzawodnictwa z Kongresem, którego większość nawet podważyć go może jedynie matematycznie sumą głosów otrzymanych przez różnych kandydatów w tych i tych określonych okręgach wyborczych.

Nie tyle jego atribucje, które ma niewątpliwie mniej niż prezydent Francji, ale sposób jego powołania wraz z nieodpowiedzialnością polityczną wobec Kongresu, składają się na wytworzenie dla Prezydenta wyjątkowo silnej pozycji. Stąd w Stanach Zjednoczonych nie ma miejsca dla gabinetu z kilku ministrów. Czynnikiem temu odpada reputacja w tym zakresie, w przeciwieństwie do państw o rządach parlamentarnych.

1870

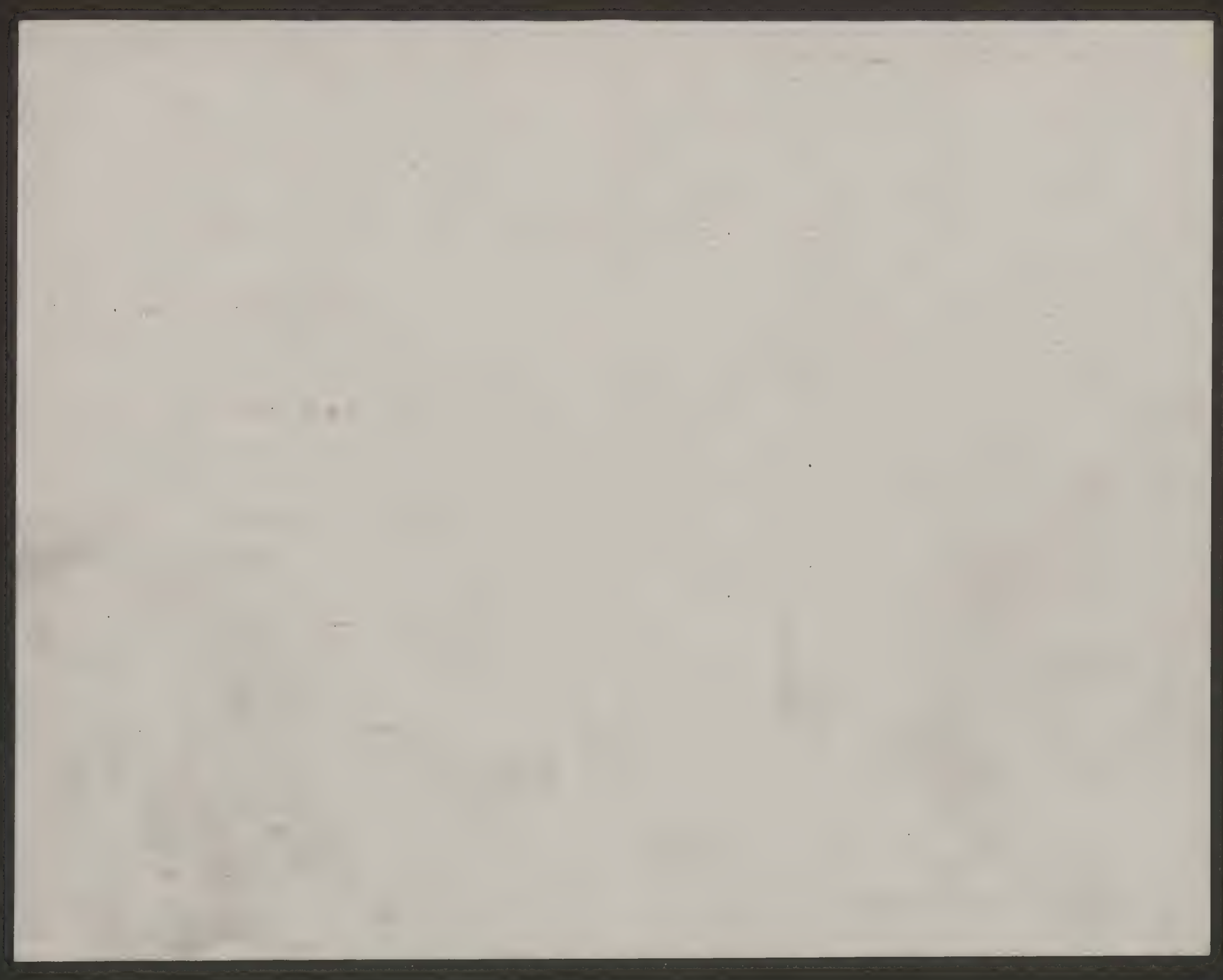
1870

1870

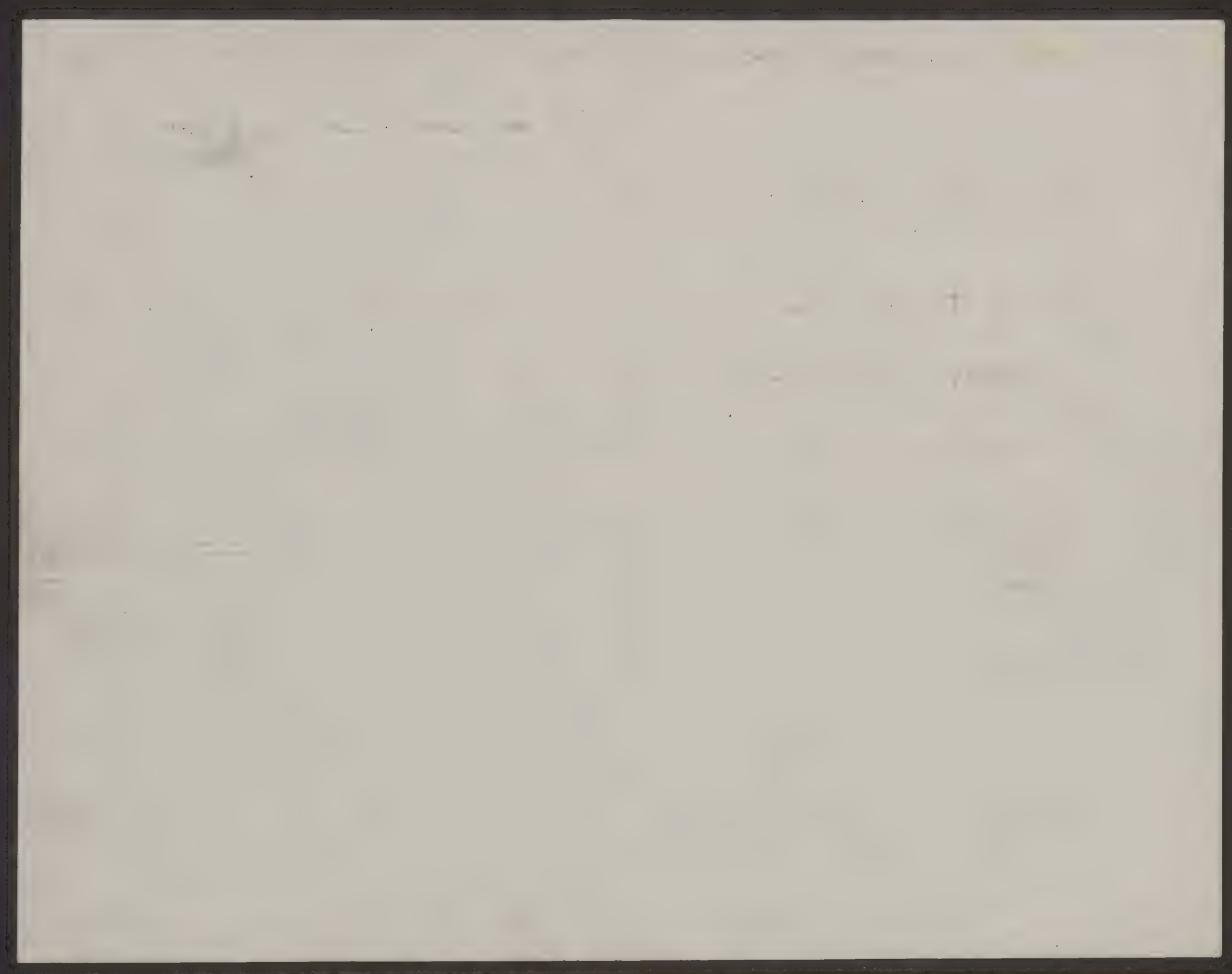
1870

1870

Prezydent jest naczelnikiem państwa, przedstawicielem narodu i zbiera sobie
swobodnie pomocników i wykonawców swego politycznego programu (pod
nazwą Sekretarstwa Stanu, nie reprezentowany w tej funkcji wyklę, poza tem
dla innych nominacji kontrola Senatu. Moralnie odpowiedzialny przed na-
rodem i przed opinią publiczną, politycznie jest niepowodzialny przed nikim
w razie ostrej krytyki. Za myślniem polityki zagranicznej i traktatów między-
narodowych, podlegających zatwierdzeniu przez Senat, nie potrzebuje Prezydent
zgodzić się na zaufanie ciół reprezentacyjnych, choćby, jak dzisiaj, i w je-
dnej i drugiej Izbie Stronnictwo, z którego wybrali, zostało się w mniejszości.
Korzystając z ogromnego wpływu na tok ustawodawstwa tak w fazie początko-
wej, jak i końcowej procesu ustawodawczego, nie waha się w pełni wykorzystać
swoje prawa do wracania się z decyzjami, jak i do zakłócania swego ucto-
wiania. Tem bardziej funkcję nadzoru i wykonawstwa spełnia z całą
samodzielną, na jaką mu konstytucja zezwala. A jednak ta władza, silna
władza w czasie wewnętrznych niepokojów lub w czasie wojny, nie jest wcale
odczuwana jako dyktando. Rozród swobodnych, energicznych postaw
sędziów niezawisłych, którzy oświadczają o zachowaniu bezprzenajmniej
z samem społeczeństwem utrzymując moralną odpowiedzialność Prezydenta
w stanie stałego napięcia. Odkazujący bezsilność wobec swych przeci-
wników, Prezydent może mieć swą rolę, by bronić siebie i swego
programu i atakować bez skutku polityczne porady innych antypodów.
W okresie ~~krótki~~ ster tryumfalisty lat trwania konstytucji amerykańskiej
zmieniło się nie jedno: wzrosła się i potęgiła władza Prezydenta tak,
jak wzrosła dynamika Kongresu. Ale stosunek między Kongresem i
Prezydentem niewielkim podlegał zmianom. Na popierze konstytucyjnego

Starła się wytworzyć idealną rękawicę. Tym daje nam obraz równo-
wagi wiekowej, której zachowanie zależy o jakiegoś stopnia o tempore-
mentu i charakterze człowieka. Mniej do obronienia swego porządku,
noble swoich władnych ministrów, wobec Senatu i wobec innych posłan-
tych dzięki niewiastomiej czułości, prawości, energii krótości i drążliwości
na punkcie praw nie przysługujących, moim bractwem utrzymać się na
tym poziomie, na którym przetrzeć go niechciałbyśmy. Właściwie.
Jeszcze w Francji takie rękawice, jak między Mac Kuleya, Roosevelt. Złot
wielomie byłyby, więc niepodobna, to, podobnie, w Stanach Zjednoczonych
słynęła "Koch" ~~poprawionych~~ precedensów, jak Grey, Carnot, Luc Dubet, nawet
gdyby była możliwa, zachęcałaby równowagę na niekorzyść przewidywa-
nia. System polityczno-arcenplarski tak wiele jednak jest dogodny z pośrednim
narodem i z jego bractwami, że, przeniesiony w dobre następstwo, ma do innych
republik amerykańskich, nie zdaje się utrzymać na wysokości pierwszorz-
u i odpowiada do obywateli ^u obu rękawic - między dyskretnym z jednej,
a anarchią z drugiej strony.

III. Typ szwajcarski wprowadza nas na znacznie spokojniejszy teren. Wprawdzie i tu, pod wpływem romantyzmu, idącym z Francji, budowa egzekutywy posiadała różny, dementny i zły zwrot, premianoni; ale równo doboru demokratycznych czy antykrytycznych republik doprowadził i szwajcarską, zowiej, Rep. do władzei innych z lądowcami tego młodego, a tak rozsądnego narodu.

Właściwość szwajcarskiego znajduje swój wyraz bezpośredni w inicjatywie ustawodawczej i w referendium. Władze są, a więc i w Szwajcarii, myślała się na czoło egzekutywa, wobec której władze wykonawcze ma niewątpliwie podległość.

Struktura egzekutywy jest stosunkowo prosta. Niema tu dualizmu między naczelniem państwa, a gabinetem, gdyż władza ta wyraża się tylko w jednej postaci t.j. w kolekcie ciała zbiorowego: diurno - ordo - wca Rady Szwajcarskiej. Wprowadzającej jej, zwany Conseil d'Etat (Confederacji) posiadający te funkcje przez rok jeden bez możliwości ponownego wyboru na rok następny, nie jest naczelniem państwa, gdyż poza czynnościami reprezentacyjnymi nie posiada żadnej szeregowej władzy z tego tytułu. Członkowie Rady Szwajcarskiej, wybierani na trzy lata przez izby powołane, dzieła, wprawdzie między sobą różne deparlamenty administracyjne, ale władza ich, jako szefów, jest ograniczona: dla ważniejszych spraw oni referentami tych działów wobec Rady, do której wchodzi, i która zasadniczo zbiorowo jedynie ma władzę nadzoru i wykonawczą.

Page

1

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

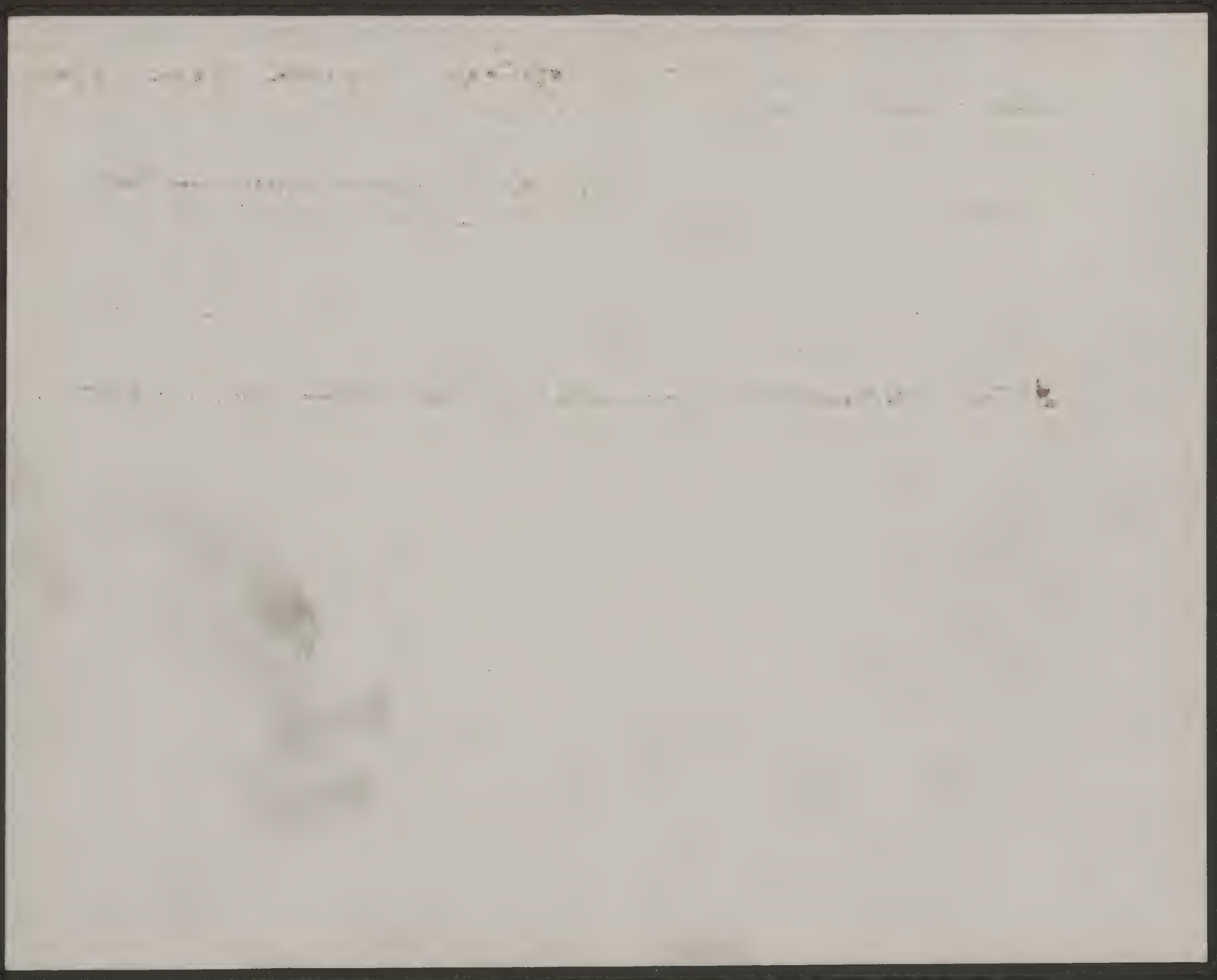
1898

1899

1900

1901

1

II.

W jakich warunkach społeczeństwo polskie staje przed zagadnieniem budowy państwa?

Odpowiedź na to pytanie, przedstawiam, w trzech punktach:

1° zasady, czyli źródła władzy państwowej;
2° właściwą formę rządu, czyli formy władzy wykonawczej.
O ile chodzi o pierwszą, Polska, myślicielom się z normami jej mierów przez long historyczny rozmiar, porównała do swojej tradycyjnej prawnopublicznej zasady t.j. do zorientowania narodu, po raz odrębnie nadokumentowanej solemnnie w konstytucji 3 maja. Nie ma więc w Polsce miejsca dla monarchii tak zwanej "Dei gratia" na korzyść któregoś z dynastji panujących po rozbiorach nad tym lub innym fragmentem ziemi naszej; o jej istnienie też jest mowa, czy to dynastja, obalona w r. 1917 i 1918, porówna czy nie powrócą na osłupienie przez się strony. Wołna też jest Polska od pretensji historycznej legitymizacji ze strony jakiegokolwiek jednej dynastji - narodowej, czy obcej. Nie ma by moŜa powołać się na jakieś tytuły nadzione w Polsce i nad Polską, zdolny do współprawowania z radą zorientowanego narodu.

Polacy naród nasz mocno jest kształtowany swoje prawo państwowe w myśl swoich własnych tradycji, nie opadając się na inne społeczeństwa, niemniej stwierdzić trzeba, że Polska ze swojej zasady nie stoi odosobniona. Linja historyczna prawa państwowego potrzebnego mielibyśmy kolejnym wypadkom w różnych postaciach zasady monarchicznej z Bożej łaski i to zarówno w jej formie absolutnej, jak i ograniczonej t.j. konstytucyjnej, o ile tylko to ustroju potrzebowała rada państwa.

the only one of the kind in the world

the only one of the kind in the world

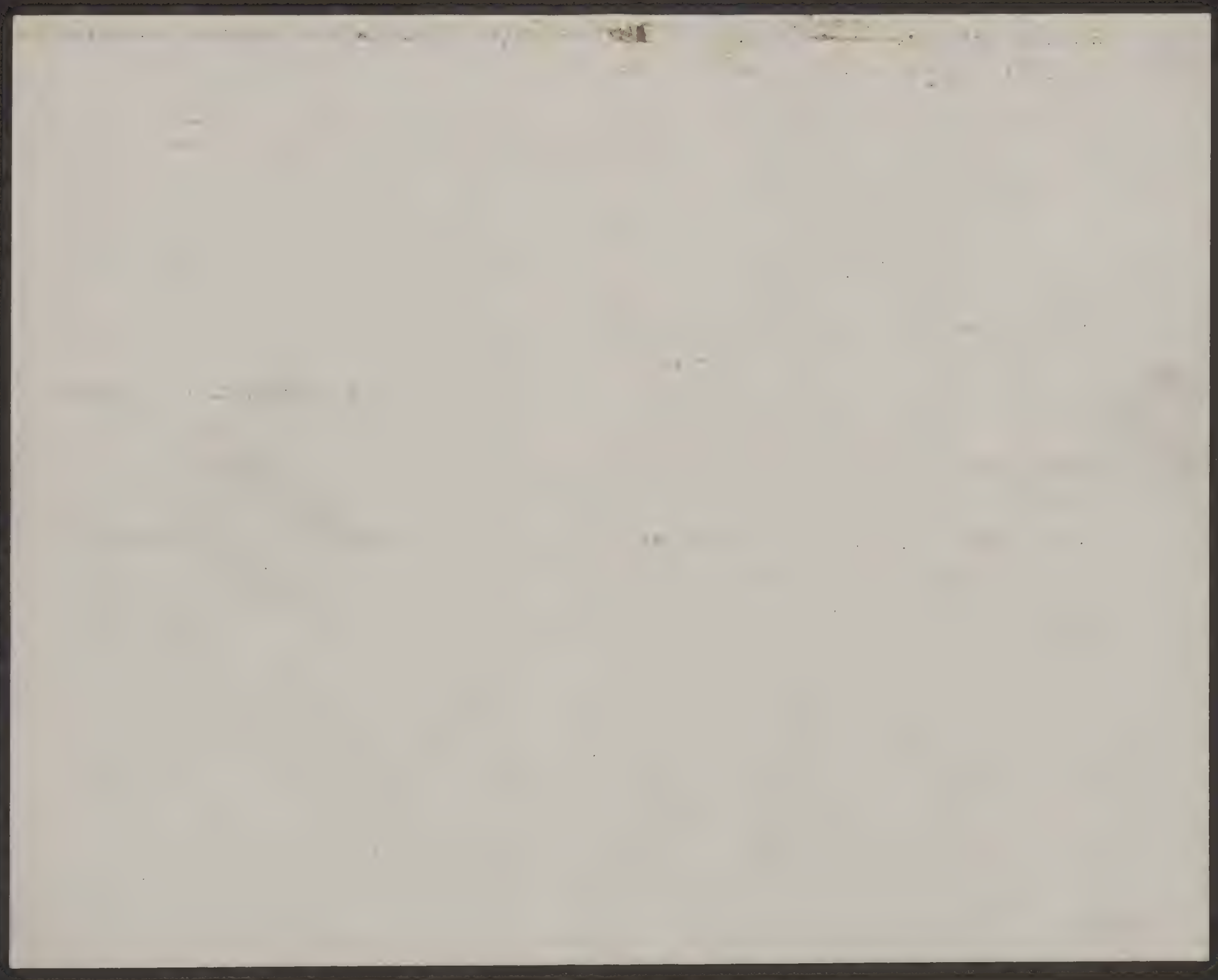
the only one of the kind in the world

Sierba ich ~~królestwa~~^{małpa} w ciągu ~~Abieckiego~~ Stulecia, a w wieku dwadziestym
sparta raptownie omal do zera.

Widoczna jest Rwedya formy rządu czyli naczelnicza władza rzeszy i
wykonawczej - zagranicze politycznej celowości, ~~zakładające~~^{traktowane} pod kątem
użyteczności porządkowej i dobre państwa. Rozwijanie pojęcia
równoległym straszeniem do linii rzeszy rządu i rzeszy
dać w słynnym^{IV} wyniku republikańskiej formie rządu; ale może też również
dobre - niezależnie od doktrynerskich wskazań - znaleźć się na linii
odmienniej, podjętowej interesom narodu, i doprowadzić do uni-
kniecia monarchii, która jednak nie będzie już monarchią „de iure”
lecz monarchią „voluntate populi”. Perspektywa podobna
nie prerażać bynajmniej Stassa, który dopuścił możliwość po-
wierzenia władzy wykonawczej królowi, byłaby władza ustawodawcza
rozłożona między ręką rzeszy i rzeszą.

Oni pod względem konstytucyjnym, oni praktycznym sprawa ta
nie nasuwa trudności: władza monarcha wypływa z konstytucji, a
gdy ja jest arcybiskupem suwerennego narodu, tamta ma charakter władzy
delegowanej na równi: obok władzy Sejmu, Sądów i t. d.; niepożądane
ność tej władzy nie polega sama na się i innych rzeszy
Stassów, skoro jego działalność władza tak jest ściśle zaprograma
z konstytucji odpowiedzialnego rządu, że sama pomyślnie. Bez
ministra nie może dobrać nie jest mocą.

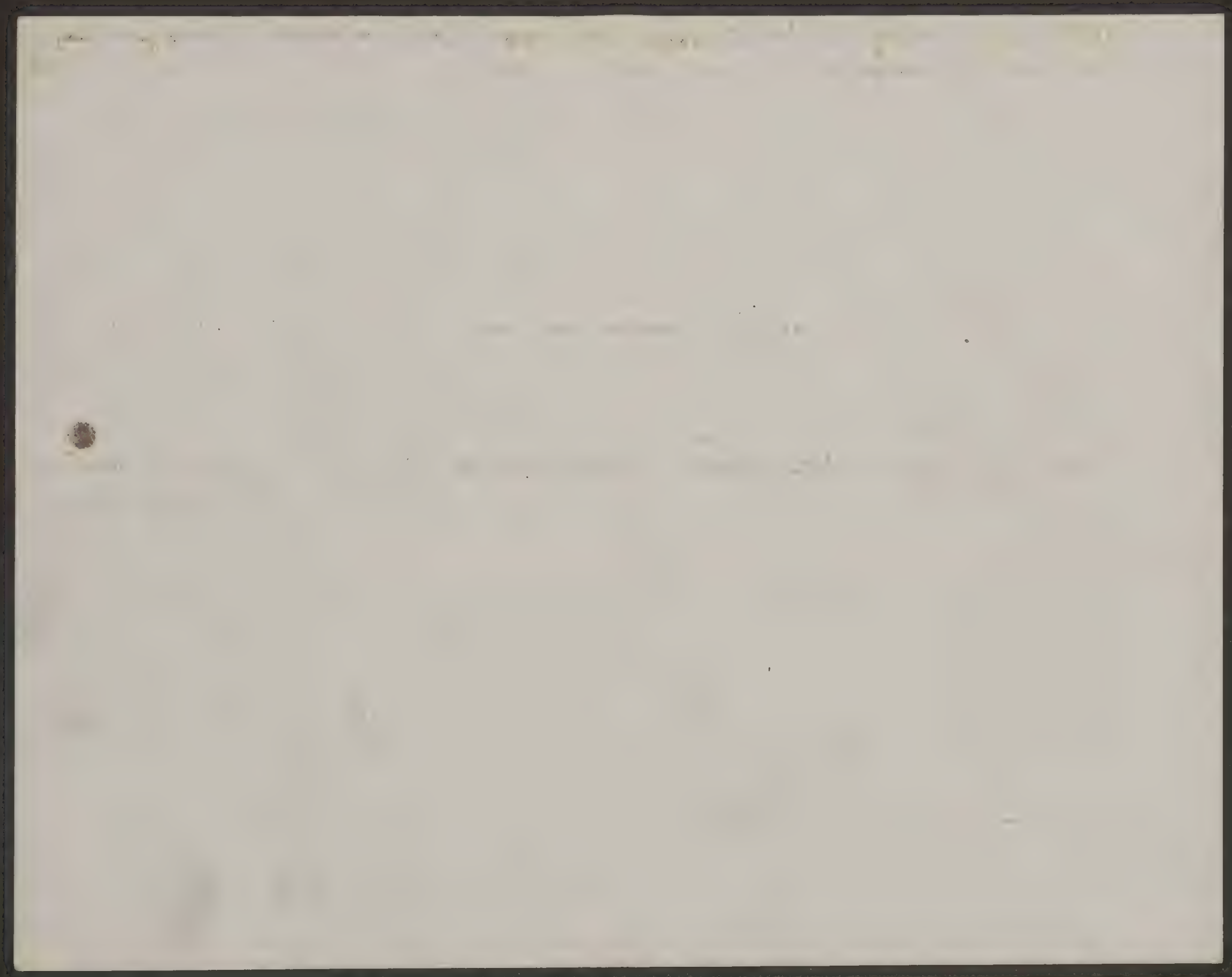
Różne też państwa, ogłaszające zasady zwierzchności narodu, przeji-
mowały, jako formy rządu, monarchię ludową: Francja i Holandia w r. 1791,
Belgia w r. 1831, Norwegia w r. 1814. Gruntem tej ostatniej tem bardziej

15
jest godny uwagi, że konstytucja norweska, będąca dziełem jednego z naj-
bratniej i demokratyzowanych naródów, została się nie tylko przez czas zwązku
z Szwecją, ale utrzymawszy została i po zerwaniu tych węzłów, gdy w r. 1905
piewoły ludowy i parlament wybrali na tron Haakon VII. Odwo-
łanie, i wreszcie samostanowienie, choć wsparte na tradycji w swej po-
dobieństwie do innych, nie zawahało się odwrócić do zasady samostanowienia.
Cóż ludowego, gdy chodziło o ustanowienie tronu norweskiego.

Niemna powoda by w Polsce skoro dojdzie ludobójstwa ^{poła} Stoi poro i zaleg
i kłótnia, przystępowanie do rozwiązania tego ustrojowego zagadnienia ma-
reż, jak z myśla, rozstrzygnięcie bynajmniej do tego punktu, którego i z po-
minięciem wreszcie podstomnych konsekwencji, zajmujących ślad
linijny o noszących właściwych sprawach.

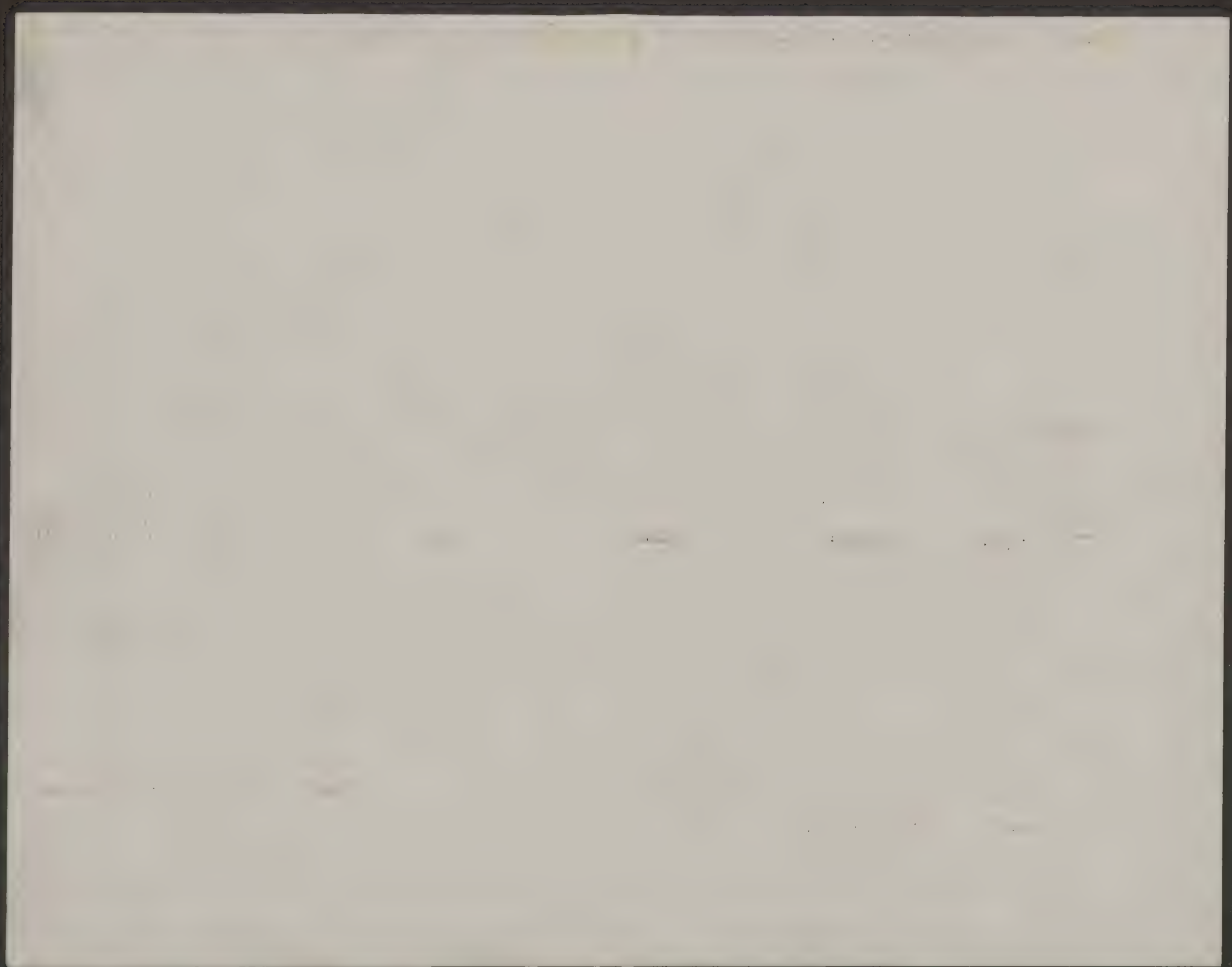
Wśród tych argumentów możemy zauważyć, że społeczeństwo się niejednokrotnie
odstranajacy przyszedł upadek Romanowów, Habsburgów i Hohenzollernów.
Zalega to jednak nie porównawczo. Wszakże trzy dynastie prawowały
na podstawie dawnej zasady monarchicznej „z łaski Bożej”: obalenia ich
w najniższym stopniu nie była uder, który w międzyczasie zawią-
liwszy do bezpłodnego polku zwrócił się do narodu i nie zamyśla-
my o tej zasadzie odstępować. W rzeczywistości trzech wypadków odwróciły,
ory stojące z tronu monarchowie stali się królami. Wszakże, przeciw
któremu wyładował się gniew ludu i z powodu bezwzględnej sergowa-
nej kampanii; niemniej to humanizacja i liberalizm były tylko opi-
logiem Stągłego a w końcu z tych trzech państw odmiennego i jawnie
było właściwego historycznego procesu - co znów nie przedstawia czegoś
średniego interesu dla nas, który wywołuje nam na nowo byłoby
państwo. Dokładnie trawiemy może do najwięcej stanowić poważne momenty

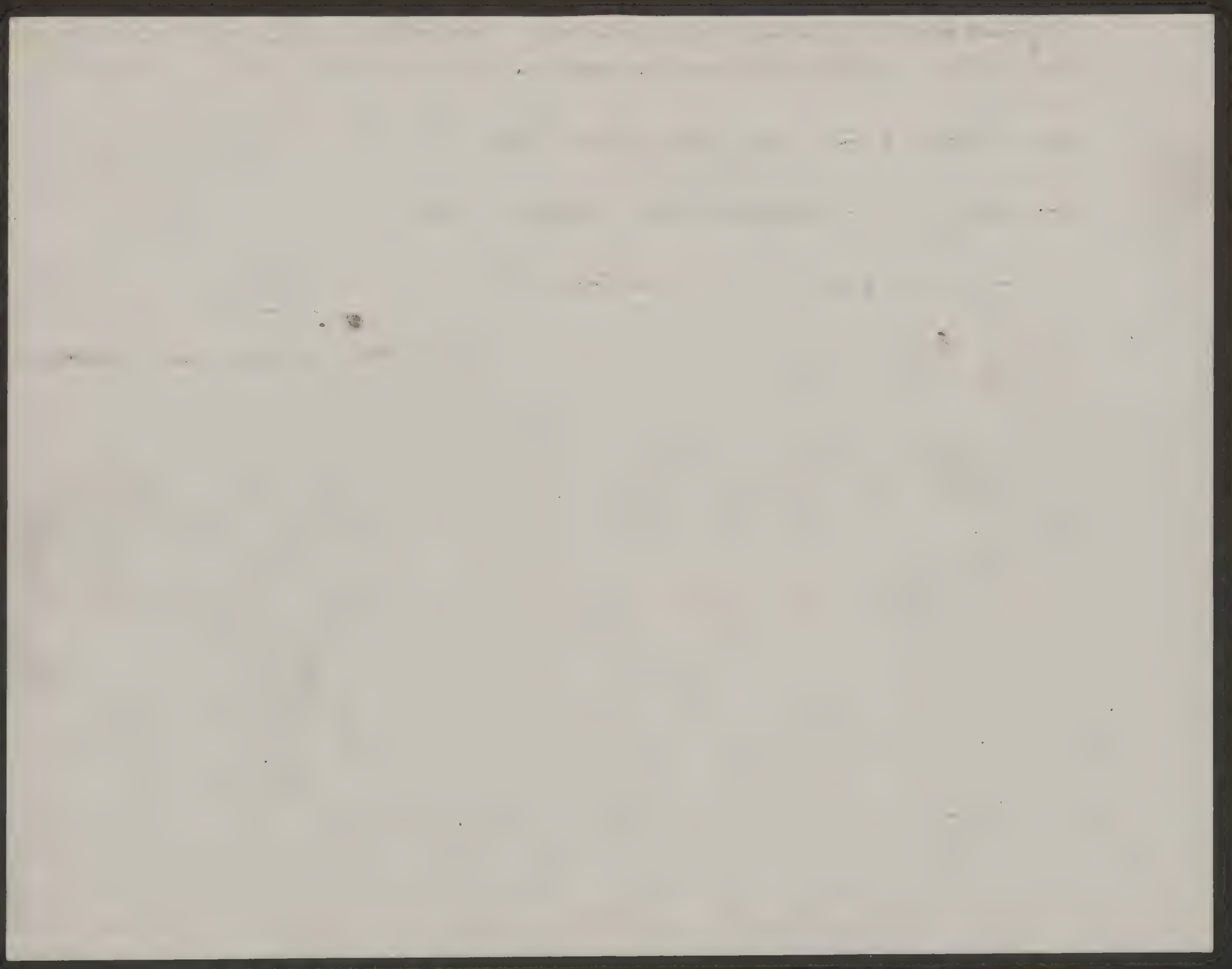

15
dla innych władz, obywateli i pryncypów, jak radzić nie należy, i jak Bruck
może okazać się fikcją o niespójności i nieumiejętności. Zgromadzenie
miejsc, republikańskiej formy rządu w Belgii, Niemczech i w różnych sta-
nówach, które dotychczas nie posiadały prawa własności
tęch władz, które tu i odtąd, a może i wreszcie, udzielił swoim mieszkań-
com, miastom, i ludności, innej uświadomienia, że, jeśli to będzie
instytucją monarchijną. Albo to punkt ścisły, by na nim sta-
nowić podstawę ideową dla ustroju nowego państwa, które, nawet
jeżeli nastąpi jego utworzenie, się do niego republikańskie nie prze-
stanie posiadać władzy państwa / i nie, jeżeli się nie wyraża przy
określeniu swojej organizacji wewnętrznej.

Nie więcej znaczenia demokratycznego posiada, i nie ~~dotyczy~~
Alley prawn. publiczne, które w swej formie dotychczas się nie obciąża
zawieszaniem, które nie posiada w tym celu. Wy-
sokość w sprawie formy rządu nie może być rozstrzygnięta wobec su-
werennego narodu, ani być ujętą w zakres pod potęgą, co ten
lub inny organ państwa uznał za właściwe polecić na podstawie
państwa na razie tak, a nie inaczej.

Te oficjalne uwagi mogą być traktowane jedynie, jako odwołanie
naszego, jako sprawcy, do naszego społeczeństwa w chwili ustąpi-
nia z życia państwa. Na jego wywołanie zostały się różne porządku
i akcja antimonarchiczna niektórych, które składają umiarkowa-
nych, które, chociaż nie są w obiekcie wzajemności
i. no. ondo. polsko, propagowały od długich miesięcy idee republi-
kańskie. Inne stosowania tego środka partyzanckiego okazały się
nieudane, niż groźba niebezpieczeństwa, które powróciło się nową

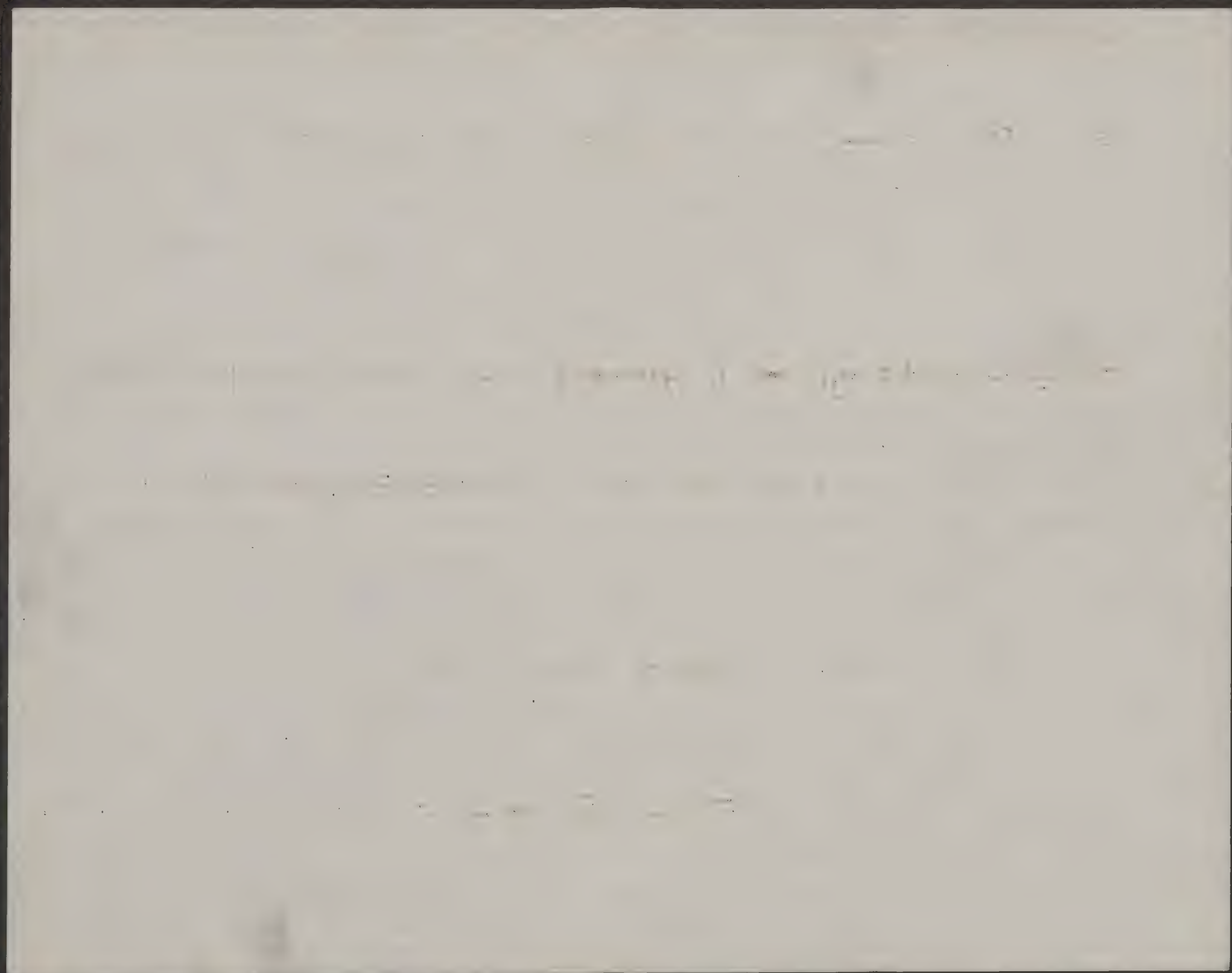

zaprzęci się jednak wolno, czy nie byłoby lepiej. niezaprzęci od tych
wzrostu radości radości lub boleści, i bez przesady na ich umi-
arowanie. Wskazując w kraju publicznej dyskusji, na którą
bez entuzjasmu ale i bez gołoty, ażeby zaprosić obywateli
zbadania potrzeb naszej państwowości, nieśmiało drogę temu roz-
wici, zwrócić w kierunku ludowej ewolucji, która zdaje się być
zapewne warunkiem najszerzej rozprzestrzenienia reformy.

III.

Powracając do punktu wyjścia tej dyskusji kraj ustroje republikańskie,
przeobrażone na wolność, stwierdzenie należy, że żaden z nich nie nadaje
się do przenieśienia na grunt polski.

Sytem francuski z swym zaleceniem od Parlamentu / prezydentem i ze
swobodą radem, godzącym się z wielką amanością, zwrócić uwagę
zwrócić do legislatury, której wpływ przemocy niedostateczny
wobec. Nie nie wchodzi w grę, by w Polsce stworzyć parlamentaryzm
w rozumieniu tego politycznego ustroju, który się ma być, a który
i tak samo, jak to ma miejsce wśród mieszkańców i nie-
wysokich i niskich stronnictw francuskich. Ustroj ten byłby tylko przed-
miotem uwag i krytyki i daleko reformatorskiej, w francji i z
nawet wzmocnienia wzmocnienia na linii materialnej reformy, między in-
nymi wzmocnienia, by myślenie było wolno o skopiowaniu tego wadli-
wego i za wadliwy postrzegany ustroj w jego własnej ojczyźnie i
o przeniesieniu go do Polski, przy podjęciu silnej ewolucyjnej, fróteż
energicznej myślenia się jak jeden z wielu obrębków całego społeczeństwa.

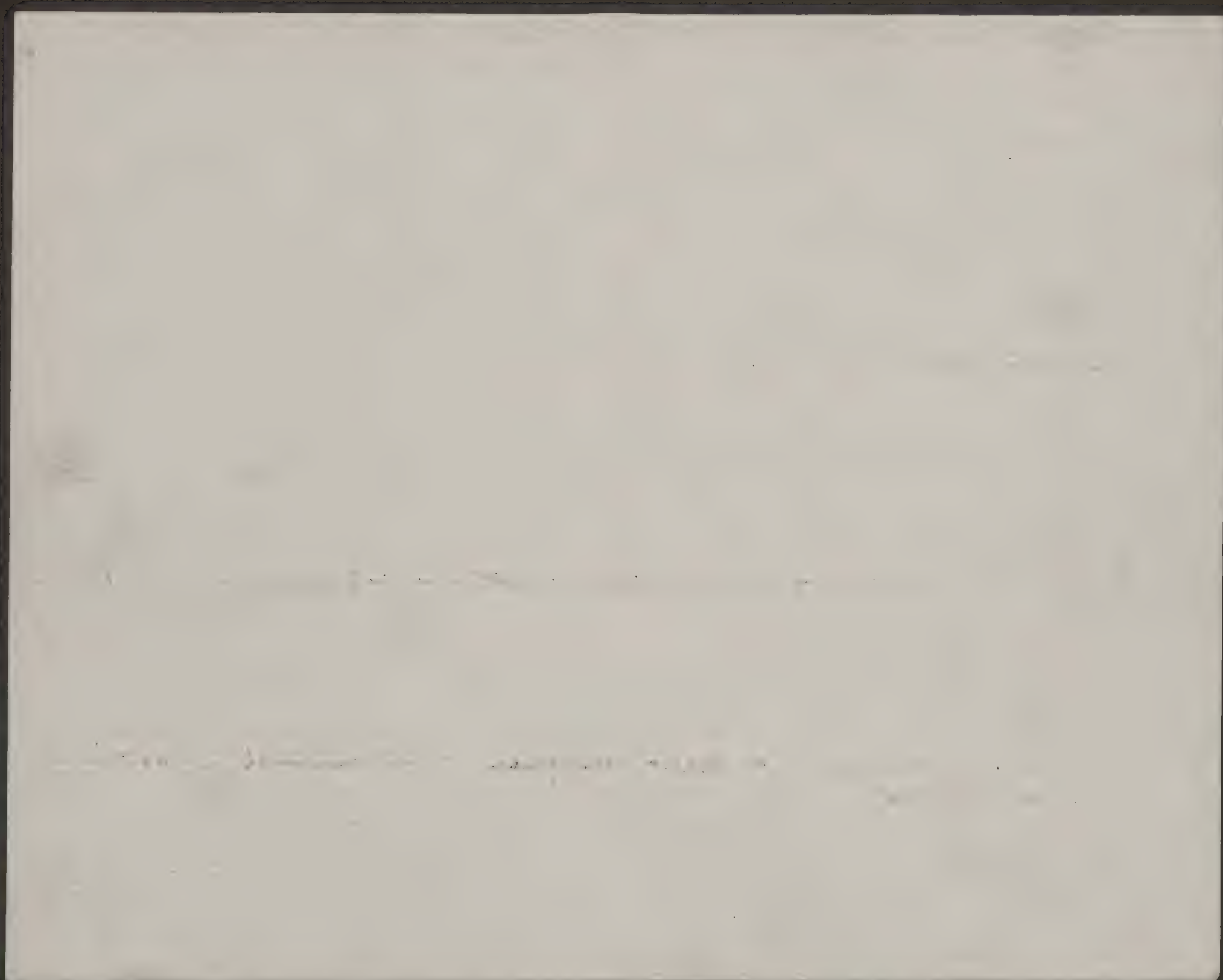
System amerykański przynosi wyjątkowe koncepcje silnej egzekutywy, ale popiera w ostateczności samemu, a więc nad państwem nieśpo-
średnioludni polityczna wola reprezentacji ludowej. To są, co
niezwykle oryginalne, staje się niemożliwym do nasadowania w
naszym kraju, którego tradycja polityczna i „europejska” domaga
się, bymówił oświecenie, odpowiedzialności nad i kontroli nad mi-
nistrem Sejmu. Niezależnie od tego, że dyktator, który
się z pryncypialnym tego systemu na ziemiach polski, jak i w ad-
dycie, który wymagałoby dalszych komentarzy.

System ~~polityczny~~ rosyjski, porównany naczelniczo państwa i rządowi.
Widząc się między różnymi bez własnej indywidualności politycznej,
nie nadaje się do nasadowania, choć nie istnieje w rodzaju następującej
omówienia wólcie państwowej, ani nie znajduje w psychologii spo-
łecznej tych, co stało, jako umocnienie jego niekiedy ^{dużo} niekiedy
nabawie w dwójce.

Zbudowane więcej ewangelicznego systemu, okeleyczu ego, oparte na skom-
binowaniu przemianek różnych typów np. francuskiego i amerykańskiego, Tro-
myślowy jest nie powoli to prawdziwie złączy między władzą
wierzchnią, a reprezentacją ludową, jak tego kontynuacja francuska
z 1848 dalej przyjęta.

Do myślenia w ten sposób rozważa republikańskich dochodzi
do rozstrzygnięcia na granicy monarchii ludowej.

System ten, jako drogietywny, powstał z szeregu dyktatorów, nie-
odpowiedzialnego monarchii — bez swobodu dla sprawy publicznej —
z odpowiedzialnym, posiadającym władzę polityczną, sygnalizując, państwo

30
Współpracownikom czynnika Stalego po-nadpartijnego, ze zmiennym,
a obie rące na gruncie równowagi - z Sejmem, rosta w petit, za-
pewnione. Droga dot określa do wytworzenia sia systemu parla-
mentarnego bez narucania go jednak za pomocą paragrafów konsty-
tucyjnych, które nie są w mocy same przez się przesądzić kwestię
faktową, czy u Sejmu znajdzie się lub nie znajdzie skonsolidowania
większości, a wśród niej zastęp polityków odpowiednio ułożonych
i gotowych podjęcia sia solidarnie rol Kierowniczej.

Systemu ten pozwała rozprowadzić wypróbowanie urządzenia konsty-
tucyjnego, które w interesa całego narodu, wręcz jego klas i wład, tak
wykładać, a następnie kontynuację rozwinięcia dotychczas form
by nie uważać nie wytwarzając monopolu gospodarczego, ani schroniska
niedostępnego do skrajnej jednostronności.

Systemu ten oszczędza krajowi w spół bezbolesny wyżywanie
energii i wydatków na nieprodukcyjne zatrzymanie performatywnie
formujących wyborów guberni i wszelkich form propagandy
innych kryzysów guberni; idąc o ten też zadanie próby
potajemnego wplywu z nową na ob ładzenie najwyższej ma-
gistratury.

/ Nie licząc sia może z tak wymagani przez „dumę” odpowiadać on
będzie niemniej „duchowi człowiek”, czując harmonijnie najdalej idące
demokratyzację polityczną, wzmocnienie narodu z Stary, silny wład
centralny.

Wspomni on będzie w wyższym stopniu z tradycją polną, odżywiająca, niepo-
dzielna z nową, polną, niepodległą - niz było niem nowe „władztwo”,
które bez okazywania wróblewskiego wydołu w swym projekcie deklaracji.

The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the origin of life. It is shown that the problem is one of the most important and interesting in the history of science. The author then proceeds to a detailed examination of the various theories which have been advanced to explain the origin of life. He shows that the most plausible of these theories is that which attributes the origin of life to a process of spontaneous generation. This theory is supported by the fact that life is found everywhere in the universe, and that it is impossible to destroy life completely. The author concludes that the origin of life is a problem which has not yet been solved, and that it is one of the most important and interesting in the history of science.